

ANTRAKS (5) *sb m*

Zawsze -x-.

a nagłosowe pisane dużą literą, drugie *a* jasne.

sg *N* antraks (1). ◊ *A* antraks (1). ◊ *A pl* antraksy (2). ◊ (*lat.*) *A* sg antracem (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

lek. Karbunkuł, wrzód [antrax [...] morbus qui dicitur sacer ignis – świętego Antoniego niemoc, ale własniej piekielny ogień, Mącz 11b] (2) : iadowity wrzod ktori z melankolijey ípaloney bywa/ zową gi Antrax FalZioł I 38b; á łtego vczyń plałtr/ ktori iełł dobri na bolącżkę Antrax/ która bywa z krwie oftrej barzo iadowitey. FalZioł I 136c, 136c; A ktho fłychał zá łtórych wiekow Kánkry/ Kárbunkuły/ Antráxy, Francuzy y z dziwnemi potomki? RejZwierc 60; WerGość 262.

Synonimy: »piekielny ogień«, »świętego Antoniego niemoc«.

TZ